דף טיפים לפיתוח מקצועי

- <u>מיועד לנשים ולגברים כאחד</u> -

צעדי פעולה עיקריים:

1. **ספרו סיפור**
   - שזרו את הסיפור בין השקופיות והפעילויות: תכננו כניסות ויציאות
   - "אנחנו נצא עכשיו למסע..." או "נגעתם בכמה מהנקודות העיקריות."
   - "כרגע ראינו ____. השאלה היא איך אפשר ל____? בואו נראה מישהי שעושה בדיוק את זה..."

2. **הציגו את הרעיון המרכזי**
   - הכינו שקופיות של "הרעיון המרכזי" שיובילו אל הנקודות החשובות ביותר.
   - תכננו את המעבר אל הרעיון המרכזי – "אז הנה הגענו לרעיון המרכזי..."
   - אמרו את משפט המפתח, עשו פאוזה קצרה ואמרו, "תחשבו על המשמעות של זה." ואז חזרו על המשפט.
   - הסבירו במילים למה זה חשוב.
   - תכננו את ההמשך אחרי הצגת הרעיון המרכזי – "אז איך עושים את זה?"

3. **חשיבות הפאוזה**: עשו פאוזה דרמטית...
   - בסופי משפטים, כדי להקל על הקהל לעקוב אחר ההנחיות שלכם
   - אחרי נקודות מפתח, כדי להדגיש את חשיבותן

4. **בהירות ותמציתיות**: פחות מילים...
   - דלגו על כל ההקדמות: התחילו ישר בהנחיות
   - חזרו על ההוראות בצורה פשוטה יותר: "יש לכם שתי דקות. מוכנים? התחילו."

5. **חלקו את ההוראות לצעדים קטנים וחזרו על כל צעד בתורו**. לדוגמה:
   - "פתחו את החוברת שקיבלתם בעמוד 6..." (המתינו עד שכולם יפתחו)
   - עכשיו יש לכם חמש דקות לכתוב. התחילו" (תנו חמש דקות)
   - "פנו את השותפ/ה שלכם לפעילות" (המתינו)
   - "הצביעו אל מי שמתחיל/ה" (המתינו)
   - "יש לכם עכשיו שלוש דקות למשחק תפקידים. ברגע שאתם מוכנים... קדימה."

6. **תנו זמן לשיחות עם השכנ/ה** – כך יותר משתתפים ייקחו חלק בחשיבה

7. **שאלו את שאלות הלמה** במסגרת הקבוצה הגדולה:
   - "למה זה חשוב?" או "לאיזו תכלית?" או "איזה ערך יש לזה?"
   - "מה היה קורה אילו לא היינו עושים את זה?"

8. **רתקו את הקהל**
   - גוונו את נימת קולכם ואת עוצמתו כדי להביע התלהבות
   - תנו את הכול: אמרו לעצמכם שזה הדבר שהכי חשוב בעולם לבצע כהלכה; אל תניחו לאנרגיה שלכם לשקוע אפילו אם המשתתפים לא מתלהבים.
   - פנים פתוחות וגלויות:
     - עיניים קדימה: הביטו ישר אל הקהל
     - גבות למעלה: אל תזעיפו אותן!
   - תנועות ידיים רגועות ואיטיות

9. **תַקְשרו עם הקהל**
   - פנו למשתתפים בשמותיהם
   - דברו ב"אנחנו"
   - שברו את המחיצות
   - תנו כבוד למומחיות שלהם (גם כשהיא לא ניכרת לעין)

	היבט	משוב בונה ("המשוב הכי חשוב שאוכל לתת לך הוא ל...")
הגשה	הופעה / טון דיבור	• תכננו פתיחה שתדבר אל הקהל שלפניכם: o שבחו אחרים, לא את עצמכם. o ספרו את סיפורכם בקצרה, תוך שימוש ב"אנחנו" ולא ב"אני". o חשפו מה הקשר שלכם לתוכן ואמרו כי לכבוד לכם ללמוד יחד עם המשתתפים. • הפגינו התכוונות: o סרקו במבטכם את כל פינות החדר כשאתם מדברים אל הקבוצה. o שברו מחיצות: הסתובבו בחדר כדי לוודא שכולם מקשיבים. o דברו בנימת קול המשדרת התלהבות. o ספרו סיפור (ר' צעדי פעולה עיקריים)
	קצב / ניהול זמן	• הפעילו (או הציגו) טיימר כדי לוודא שלוח הזמנים של הסדנה נשמר: o "תזכורת: יש לכם עוד ___ דקות וכדאי שתעברו ל___." • סיימו את פרק הזמן החופשי לאחר ששניים-שלושה אנשים גמרו את המטלה. • תכננו את דבריכם כך שזמן הדיבור שלכם לא יעלה על 30% מן הסדנה. • שימו לב לזמן המוקצב בפועל בסדר היום כדי לקבוע אם יש לחתוך חלקים בשל חוסר זמן. סמנו מראש את החלקים הללו כך שתוכלו לערוך התאמות מהירות.
הצגה	הצגת המודל	**הציגו מודל** • בחרו את ה מודל הנכון: o בחרו את הכלי המתאים ביותר להדגמת יישום יעיל (סרטון, דוגמת טקסט, מערך שיעור וכד') • הציגו אותו בצורה יעילה: o הפנו את הזרקור לפעולות החיוביות שברצונכם שהמשתתפים יראו: "איך ___ מצליח ל___?" או "מה עושה את ה[מיומנות המודגמת] של ___ ליעילה?" o קצרו את משך הפעילות לחמש דקות. o בדקו מבעוד מועד שהסרטונים מוכנים ומסודרים בסדר הנכון. o כתבו את השאלות שלכם על שקופית, כדי שהמשתתפים יוכלו להתייחס אליהן ספציפית כשהם מציגים את תוצאות העבודה של קבוצתם. o הימנעו מסרטונים "שקופים" מדי שיסגירו את התובנות המצופות. • קחו בחשבון את התחושות שלהלן העשויות להתעורר בקהל והגיבו בהתאם:
	הנחיית השיתוף	**השרו מוטיבציה בחדר** (הקהל עשוי לחוש: "זה חדש ואינטנסיבי מדי" או "אני לא בטוחה שאני מבינה.") • השתמשו בשפת גוף מודגשת: פקחו עיניים לרווחה והישענו קדימה לאישוש התשובות של המשתתפים. • דברו בשקט כדי להראות שאתם מקשיבים ושהערות המשתתפים מקדמות את הסדנה. • הגיבו בטון נלהב ובסקרנות. • הכניסו נימה אישית: פנו למשתתפים בשמותיהם. **התחילו בצמדים או בקבוצות קטנות** • חלקו את המשתתפים לצמדים או לקבוצות קטנות: כך יוכלו לשתף עמית לפני שיצטרכו לשתף את הקבוצה כולה. • עקבו אחר השיחות בקבוצות מבחינת רמת הדיון ומעורבות המשתתפים. o בקשו מן הקבוצות לרשום את התשובות. • אם קבוצה או שתיים מסיימות מוקדם, קצרו את זמן הפעילות הקבוצתית. **המשיכו בקבוצה הגדולה:** • שחקו כדורעף, לא פינג-פונג: o השתמשו במילים "עוד רעיונות?", "עוד משהו?" או "מעולה" כדי להגביל את הדיבור שלכם. o בתשובה לשאלות, אמרו "שאלה מצוינת" או "אני אחזיר את השאלה לקבוצה."

		o הימנעו מלחזור על תשובות המשתתפים. • העמיקו או חדדו: o "למה זה חשוב?" או "מה המטרה של [הדבר שצוין]?" – או – o "מה היה קורה אם הם לא היו עושים את [הפעולה העיקרית]?" • החזירו את המשתתפים למסלול אם הם סטו ממנו או נתקעו: o אם המשתתפים נתקעים, הפנו אותם למידע חשוב: "שמתם לב לרגע ש...?" o אם הם מפספסים נקודה חשובה, אמרו, "מצוין. אני רוצה להוסיף כמה דברים לרשימה." o אל תתייחסו לתשובות מוטעות (אלא אם כן הן מסיטות את כל הנוכחים מן המסקנה שאליה אתם מכוונים). o במקרה של תשובה ארוכה, מסגרו את השיתוף מראש: "שתפו רק בדבר אחד שראיתם," או קטעו את הדובר/ת בעדינות: "תרשה לי לקטוע אותך בנקודה הזאת. למה עוד שמנו לב?"
		• הגיבו בנימוס על גילויי התנגדות: o (סטייה מן המסלול) "חכי עם השאלה הזאת, בואו נלמד עוד קצת ונחזור לשאלה שלך בסוף כדי שנוכל לענות עליה כהלכה." o (התייחסות שלילית) "אחד הדברים שאנחנו עושים כמחנכים הוא להתמקד במה שלא היה בסדר. אני רוצה שכרגע נתמקד בדברים החיוביים." o (אי-אמון) "אני רוצה שתצאו איתי למסע הזה ושתתנו לזה צ'אנס. בואו נשים בצד את חוסר האמון ונדבר שוב בסוף היום, אם עדיין תרגישו ככה." o הימנעו מלפנות למשתתפים שמשדרים כל הזמן התנגדות או רוח שלילית.
הדגרה	**הגדרה**	**הצהרת הרעיון**: • מסגרו את הרעיונות המרכזיים רק אחרי שהדיון הקבוצתי הסתיים. על המשתתפים לעשות כמה שיותר עבודה קוגניטיבית. • הצהרת הרעיון המרכזי: o תכננו את המעבר אל הרעיון המרכזי: "עכשיו הגענו לרעיון המרכזי..." o תמצתו את הרעיון לכדי היגד ברור ומדויק והצהירו אותו בפני הקהל. עצרו רגע כדי לתת לו לשקוע. o חזרו על משפט המפתח, עשו פאוזה ואמרו, "תחשבו על המשמעות של זה." ואז חזרו על המשפט. • יציאה: o תכננו את המעבר/ היציאה משקופית ההיגד העיקרי: "אז איך זה נראה לכם?", "איך מגיעים לשם?" או "איך מובילים בצורה כזאת?"
ביצוע	**תכנון**	**בחרו את הפעילות הנכונה לתרגול**: • תכננו פעילויות – ניתוח מערך שיעור, משחק תפקידים או צפייה בסרטון – המתמקדות במיומנות החשובה ביותר לעניין. **לטשו את התוכנית לפני הביצוע**: • תנו למשתתפים זמן לתכנן לפני התרגול • החליטו מראש איך לחלק את הקבוצות (לפי מיומנויות, ניסיון או מומחיות) [כשרלוונטי] **הבהירו מה יש לעשות**: • הכינו נוהל עבודה מפורט עם תפקידים ברורים למשתתפים. • ספקו חומרים מוכנים מראש כדי למקד את התרגול.
	תרגול	**השרו מוטיבציה בחדר לקראת התרגול**: (הצורך לעמוד על במה עשוי להכניס אנשים בקהל למתח או לחרדה: "מה, באמת **כולנו** חייבים לעשות את זה עכשיו?") • צרו הבחנה ברורה בין הצגת הדברים לבין התרגול: o אמרו, "בואו נראה איך זה עובד בפועל," או "עכשיו תורכם."

		o אל תתנצלו: הציגו את התרגול כאילו זה הדבר הכי טבעי בעולם. ● ציינו את הטעות הנפוצה ביותר בתרגול כדי לאתגר את המשתתפים להגיע לשלמות. ● בסוף משחק התפקידים (בייחוד עם אנשים שאינם מנוסים בכך), שבחו אותם על המאמץ: o "כל הכבוד! ראינו עכשיו ____ [מס'] אנשים מבצעים משחק תפקידים. זה דבר עוצמתי, ואיזה כלי נפלא בשביל התלמידים שלנו!" **הבהירו מה יש לעשות**: ● חלקו את ההוראות לצעדים קטנים וחזרו על כל צעד בתורו. ● ודאו שההוראות המורכבות אכן הובנו: o "לפני שנתחיל, ____ [שם אחת המשתתפות], את מוכנה לחזור על ההוראות?" ● הציגו את ההוראות ואת הזמן שנותר בשעה שהמשתתפים עובדים. **עקבו אחר התקדמות העבודה**: ● הקשיבו לקבוצות הקטנות; נסו לאתר דפוסים מוטעים במשחק התפקידים שלהן. ● התאימו את לוח הזמנים, אם צריך, לפי ההבנה של הקבוצות וקצב עבודתן. הפסיקו את הפעילות לאחר שקבוצה אחת או שתיים סיימו את המטלה. **תנו משוב**: ● תנו למשתתפים זמן לתת זה לזה משוב חיובי וביקורתי. ● ציינו טעויות שנראו אצל כולם כדי שיוכלו לעבוד עליהן בסבב התרגול השני. ● תנו שתיים-שלוש דקות לתרגול חוזר מיידי של הדברים הקשים ביותר.
	סיכום ומעקב	**התבוננות וסיכום**: ● תנו למשתתפים מקום לסכם את המסקנות והתובנות העיקריות. קבעו נקודות לשיחת עומק אחרי כל אחד מהשלבים העיקריים של ההשתלמות המקצועית (או אחרי כל שניים-שלושה רעיונות מרכזיים). ● הגבילו את שיחות העומק לדקה-שתיים. ● בסוף הסדנה, תנו זמן לתכנון צעדי הפעולה הבאים.